

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 183

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 martie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 37 din 29 ianuarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României	1-4	201. — Hotărâre privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „CONAR” — S.A.	9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
178. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor din Confederația Elvețiană privind protecția informațiilor clasificate din domeniul apărării, semnat la Berna la 26 noiembrie 2003.....	4	202. — Hotărâre privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Cercon Arieșul” — S.A.	10
Acord între Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor din Confederația Elvețiană privind protecția informațiilor clasificate din domeniul apărării	5-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		303. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor privind aplicarea scutirii de taxa de valoare adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) și j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.....	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37

din 29 ianuarie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și 11
din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României**

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, excepție ridicată de

Mustafa Erdogan în Dosarul nr. 807/2003 al Curții de Apel Constanța — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât nu există nici o contradicție între textele de lege criticate și prevederile constituționale sau cele din actele internaționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 807/2003, **Curtea de Apel Constanța — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României**. Excepția a fost ridicată de Mustafa Erdogan, cetățean turc care, prin Ordinul ministrului de interne nr. 0361 din 11 decembrie 2002, emis în temeiul art. 19 alin. 1 și 2 din Legea nr. 123/2001 privind regimul străinilor în România, atunci în vigoare, a fost declarat persoană indezirabilă pentru o perioadă de 5 ani și, în consecință, i s-a refuzat viza de reintrare în țară. Ordinul ministrului de interne a fost emis la solicitarea Serviciului Român de Informații, care învederează faptul că autorul excepției a desfășurat pe teritoriul României activități care, potrivit art. 3 lit. i) din Legea nr. 51/1991, constituie amenințări la adresa siguranței naționale. Împotriva acestui ordin Mustafa Erdogan a formulat acțiune în contencios administrativ la Curtea de Apel Constanța, în cadrul căreia a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia a susținut că prevederile criticate încalcă dreptul la apărare, garantat de art. 24 din Constituție, prin restricționarea comunicării informațiilor către instanțele judecătorești, astfel încât, în absența dovezilor, procesul nu poate avea loc, iar partea vătămată printr-un act administrativ și instanța de judecată nici nu cunosc motivul pentru care părții i s-au restrâns drepturile. De asemenea, partea vătămată nu poate obține anularea actului atacat, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei, drepturi prevăzute de art. 48 alin. (1) [în prezent art. 52 alin. (1)] din Constituție și recunoscute inclusiv străinilor, potrivit art. 18 din Legea fundamentală. Totodată, s-a apreciat de către autorul excepției că prevederile legale criticate încalcă și dispozițiile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, și implicit dispozițiile art. 11 și 20 din Constituție, nesocotindu-se dreptul la un proces echitabil, întrucât la dosarul cauzei nu există informații în baza cărora autoritatea publică a dispus măsura contestată, astfel încât petentul să o poată combate, iar magistratul investit cu soluționarea cauzei nu are dreptul să ia cunoștință despre motivele care au stat la baza emiterii actului. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (2),

autorul excepției nu a formulat nici un argument în susținerea acesteia.

Curtea de Apel Constanța — Secția contencios administrativ consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale are caracter de secret de stat și este destinată să asigure exercitarea neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul consideră că nici una dintre criticile formulate cu privire la constituționalitatea art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 nu este întemeiată, deoarece informațiile rezultate din activitatea reglementată de această lege au caracter de secret de stat. Or, prevederile art. 53 din Constituție permit restrângerea unor drepturi sau libertăți atunci când această restrângere este prevăzută de lege și este necesară pentru apărarea unui interes public prioritar, cum este securitatea națională. Se mai arată că restrângerea este în concordanță și cu dispozițiile constituționale ale art. 31 alin. (3), potrivit cărora dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze securitatea națională, iar faptul că aceasta se aplică inclusiv instanțelor de judecată nu contravine prevederilor cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deoarece magistrații sunt obligați să respecte legea, care dă prioritate intereselor privind securitatea națională a României.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României sunt constituționale. Se arată că acestea nu încalcă principiul egalității înscris în art. 16 alin. (2) din Constituție, având în vedere că situația străinilor declarați indezirabili pentru activitatea contra siguranței naționale este diferită de a celorlalți cetățeni străini, ceea ce determină legiuitorul să stabilească drepturi diferite pentru cele două categorii. Totodată, arată că interdicția stabilită de legiuitor este în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 31 alin. (3) conform cărora dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze securitatea națională. În ceea ce privește pretinsa contrarietate față de dispozițiile art. 24 și art. 52 alin. (1) din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți este prevăzută de lege și are ca scop apărarea securității naționale, fiind proporțională cu situația care a determinat-o. Mai arată că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 11 și 20 din Constituție, în corelație cu dispozițiile art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, deoarece acestea nu opresc părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărute și de a folosi toate garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil. În opinia Avocatului Poporului, criticile de

neconstituționalitate față de prevederile art. 18 din Constituție sunt nerelevante pentru soluționarea excepției, neavând incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 7 august 1991, care au următorul conținut:

— Art. 10: *„Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale are caracter secret de stat.*

Informațiile din acest domeniu nu pot fi comunicate decât în condițiile prezentei legi.“

— Art. 11: *„Informații din domeniul siguranței naționale pot fi comunicate:*

a) președintelui Senatului, președintelui Adunării Deputaților, precum și comisiilor permanente pentru apărare și asigurarea ordinii publice ale celor două camere ale Parlamentului;

b) miniștrilor și șefilor departamentelor din ministere, când informațiile privesc probleme ce au legătură cu domeniile de activitate pe care le coordonează sau de care răspund;

c) prefecților, primarului general al Capitalei, precum și conducătorilor consiliilor județene, respectiv al municipiului București, pentru probleme ce vizează competența organelor respective;

a) organelor de urmărire penală, când informațiile privesc săvârșirea unei infracțiuni.

Comunicarea informațiilor se aprobă de către conducătorii organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale.

Prevederile art. 10 privitoare la apărarea secretului de stat se aplică în mod corespunzător tuturor persoanelor prevăzute la alin. 1 lit. a)–c).

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11, potrivit cărora tratatele ratificate de Parlament fac parte din dreptul intern, ale art. 16 alin. (2), care prevede că nimeni nu este mai presus de lege, ale art. 18 alin. (1), conform cărora cetățenii străini care locuiesc în România se bucură de protecția generală a persoanelor și averilor, ale art. 20, referitoare la prioritatea tratatelor internaționale privind drepturile omului, ale art. 24, care reglementează dreptul la apărare, și ale art. 48 alin. (1) [devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 52 alin. (1)] privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. În susținerea excepției se invocă și încălcarea art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv.

În legătură cu regimul juridic al informațiilor din domeniul siguranței naționale, Curtea observă că, pe lângă prevederile art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, ce fac obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate și care au fost reproduse mai sus (conform cărora informațiile din domeniul siguranței naționale constituie secrete de stat, ce nu pot fi comunicate decât autorităților și organelor strict și limitativ enumerate în text, între care și organele de urmărire penală, atunci când informațiile privesc săvârșirea unei infracțiuni), și alte acte normative cuprind reglementări referitoare la acest domeniu. În acest sens sunt dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, dispoziții care exceptează de la accesul liber al cetățenilor la informațiile de interes public *„informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii“*. Totodată, potrivit art. 17 lit. f) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, *„În categoria informațiilor secrete de stat sunt cuprinse informațiile care reprezintă sau care se referă la: [...] 1) activitatea de informații destășurată de autoritățile publice stabilite prin lege pentru apărarea țării și siguranța națională“*. De asemenea, art. 44 alin. (2) din aceeași lege dispune că expresia *„secrete de stat“* din conținutul actelor normative în vigoare se va înlocui cu expresia *„informații secrete de stat“*, iar prin acte de aplicare a legii s-au stabilit diferite niveluri de secretizare și perioade de protecție a informațiilor.

Examinând, pe fond, excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate față de prevederile constituționale ale art. 18 alin. (1) și ale art. 24, Curtea constată că informațiile calificate de art. 10 din Legea nr. 51/1991 ca având caracter de secret de stat, informații care în virtutea acestui caracter nu pot fi comunicate decât persoanelor strict și limitativ prevăzute de art. 11 din același act normativ, aparțin domeniului siguranței naționale [după revizuirea Constituției sintagma de „siguranță națională“ a fost înlocuită cu cea de „securitate națională“]. Interesul apărării securității naționale justifică restrângerea unor drepturi, prin limitarea impusă de legiuitor, restrângerea fiind în concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 53 alin. (1), potrivit cărora *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; destășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav“*. Această restrângere este în consens și cu dispozițiile art. 31 alin. (3) din Constituție, conform cărora *„Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională“*.

În cauza de față informațiile care au stat la baza actului administrativ prin care străinul este declarat indezirabil pe teritoriul statului unde acesta a desfășurat activități care,

potrivit art. 3 lit. i) din Legea nr. 51/1991, constituie amenințări la adresa siguranței naționale au caracter de secret de stat, ceea ce justifică, având în vedere considerentele expuse mai sus, faptul că nu pot fi divulgate străinului sau instanței de judecată, drepturile invocate de autorul excepției exercitându-se în limitele admise de lege.

II. Referitor la susținerea autorului excepției, în sensul că dispozițiile art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 încalcă prevederea constituțională din art. 16 alin. (2), care stabilește că „*Nimeni nu este mai presus de lege*“, Curtea reține că această susținere nu este relevantă în cauză, întrucât situația străinilor declarați indezirabili în scopul apărării securității naționale este diferită de aceea a celorlalți cetățeni străini, ceea ce poate determina legiuitorul să

stabilească drepturi diferite pentru aceste două categorii de cetățeni străini.

III. Curtea mai constată că dispozițiile art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 nu contravin nici prevederilor constituționale ale art. 52 alin. (1) sau ale art. 11 și 20 raportate la dispozițiile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât textele criticate nu opresc părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, o dovadă în acest sens fiind chiar acțiunea în contencios administrativ formulată de autorul excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și 11 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională, excepție ridicată de Mustafa Erdogan în Dosarul nr. 807/2003 al Curții de Apel Constanța — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 ianuarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor din Confederația Elvețiană privind protecția informațiilor clasificate din domeniul apărării, semnat la Berna la 26 noiembrie 2003

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor din

Confederația Elvețiană privind protecția informațiilor clasificate din domeniul apărării, semnat la Berna la 26 noiembrie 2003.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană

București, 12 februarie 2004.
Nr. 178.

ACORD

Între Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor din Confederația Elvețiană privind protecția informațiilor clasificate din domeniul apărării

Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor din Confederația Elvețiană, denumite în continuare *părți contractante*, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Scop

(1) Scopul prezentului acord constă în crearea cadrului juridic necesar protecției informațiilor clasificate legate de apărarea națională care sunt schimbate între părțile contractante, pentru cercetare în domeniul apărării, programe și înzestrare în domeniul apărării.

(2) Acolo unde prezentul acord menționează categorii de forțe ale armatei, este necesar să se înțeleagă ca fiind structuri care aparțin Ministerului Apărării Naționale din România sau Departamentului Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor din Confederația Elvețiană.

(3) Prezentul acord nu are ca obiect schimbul de informații din domeniul nuclear, biologic sau chimic referitor la echipamentul cunoscut ca arme de distrugere în masă.

ARTICOLUL 2

Definiții

Pentru scopul prezentului acord, se definesc următorii termeni:

a) *informații clasificate* — informații care în interesul apărării și în conformitate cu legislația națională a părților contractante necesită protecție împotriva divulgării neautorizate și care au fost considerate ca informații clasificate de către autoritățile responsabile, indiferent de mijloacele folosite pentru păstrare și oricare ar fi formele lor de prezentare;

b) *material clasificat* — orice echipament, instrument sau dispozitiv, fabricat ori în curs de fabricație, care este clasificat datorită informațiilor ce pot fi extrase sau derivă din el și care astfel pot prejudicia apărarea;

c) *document* — orice informații înregistrate, indiferent de caracteristicile sau de forma lor fizică, incluzând, fără restricții, date scrise sau tipărite, benzi magnetice și cartele procesate pe computer, hărți, planuri, fotografii, desene, grafice, gravuri, schițe, note și documente de serviciu, indigouri și benzi dactilografice ori reproduceri prin orice mijloace sau procedee, înregistrări sub orice formă, video, optice, electronice, magnetice, voce ori sunet, precum și echipamente portabile de procesare automată a datelor, cu posibilități de stocare interne sau externe;

d) *contractant* — o persoană fizică sau juridică împuternicită în mod legal să încheie contracte, angajată sau implicată în probleme de apărare, pentru cercetare, programe și înzestrare în domeniul apărării;

e) *contract clasificat* — un acord între doi sau mai mulți contractanți, care presupune drepturi și obligații convenite și asumate de către părți și care conține sau implică informații clasificate;

f) *autoritate competentă de securitate (ACS)/autoritate desemnată de securitate (ADS)* — autoritatea fiecărei părți contractante responsabilă pentru siguranța apărării;

g) *parte contractantă furnizoare* — partea contractantă din prezentul acord, care transmite informații și/sau materiale clasificate;

h) *parte contractantă primitoare* — partea contractantă din prezentul acord căreia i se transmit informații și/sau materiale clasificate;

i) *vizitatori* — reprezentanți oficiali ai unei părți contractante care solicită vizitarea unor instituții/obiective militare ale celeilalte părți contractante angajate în activități ce implică informații și/sau materiale clasificate;

j) *terț* — orice persoană, instituție, organizație națională sau internațională, entitate publică ori privată sau stat care nu este parte la prezentul acord;

k) *autorizație de securitate a personalului* — documentul emis de către autoritatea competentă de securitate unui cetățean al statului părții contractante, atestând că acesta nu reprezintă un factor de risc și care permite accesul la informații și/sau materiale clasificate, în conformitate cu legislația națională în domeniu;

l) *autorizație de securitate a obiectivului* — documentul emis de autoritatea competentă de securitate, care dovedește că o companie/instituție are capacitatea fizică și organizatorică de a utiliza și a depozita informații și/sau materiale clasificate, în conformitate cu legislația națională în domeniu.

ARTICOLUL 3

Clasificările de securitate

(1) Clasificările de securitate și echivalențele lor pentru părțile contractante sunt:

În România	Echivalența în limba engleză	În Confederația Elvețiană
STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ	TOP SECRET	GEHEIM/SECRET/ SEGRETO
STRICT SECRET	SECRET	GEHEIM/SECRET/SEGRETO
SECRET	CONFIDENTIAL	VERTRAULICH/CONFIDENTIEL/CONFIDENZIALE
SECRET DE SERVICIU	RESTRICTED	VERTRAULICH/CONFIDENTIEL/CONFIDENZIALE

(2) Informațiile clasificate românești de nivel TOP SECRET (STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ) vor fi tratate de către partea contractantă elvețiană ca și informațiile clasificate de nivel SECRET (GEHEIM/SECRET/SEGRETO). Informațiile

clasificate românești de nivel RESTRICTED (SECRET DE SERVICIU) vor fi tratate de către partea contractantă elvețiană ca acelea de nivel CONFIDENTIAL (VERTRAULICH/CONFIDENTIEL/CONFIDENZIALE).

ARTICOLUL 4

Autorități competente de securitate și puncte de contact

(1) Autoritățile responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentului acord, pentru fiecare parte contractantă, sunt următoarele:

Pentru România

Direcția generală de informații a apărării din
Ministerul Apărării Naționale,
str. Izvor nr. 3-5,
București

Pentru Confederația Elvețiană

Direcția securitatea informațiilor și protecția obiectivelor
Departamentul Federal al Apărării, Protecției Civile și Sporturilor
din Confederația Elvețiană
CH-3003 Berna

(2) Punctele de contact pentru toate aspectele prezentului acord sunt:

Pentru România

Atașatul apărării, militar, aero și naval,
Ambasada României în Confederația Elvețiană

Pentru Confederația Elvețiană

Direcția securitatea informațiilor și protecția obiectivelor/
Secțiunea pentru protecția informațiilor și securitate industrială
CH-3003 Berna

ARTICOLUL 5

Restricții de utilizare și divulgare

(1) În afara cazului unui consimțământ expres, anterior, partea contractantă primitoare nu va divulga sau nu va utiliza și nu va permite divulgarea ori utilizarea nici unei informații clasificate decât în scopul și în limitele impuse de către sau în numele părții contractante furnizoare.

(2) Partea contractantă primitoare nu va transmite sau nu va divulga nici unui terț nici o informație clasificată furnizată în baza prezentului acord și nici nu va face publice informații clasificate, fără consimțământul prealabil, exprimat în scris, al autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții contractante furnizoare. Mai mult, partea contractantă primitoare nu va divulga unui terț nici o informație încredințată, cu caracter secret sau nu, fără acordul prealabil, exprimat în scris, al autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții contractante furnizoare.

(3) Nici o prevedere a prezentului acord nu va putea justifica și nu va putea autoriza transmiterea, utilizarea, schimbul sau divulgarea de informații ce presupun dreptul proprietății intelectuale, dacă nu a fost obținută în prealabil permisiunea scrisă, explicită a autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții contractante furnizoare.

ARTICOLUL 6

Protecția informațiilor clasificate

(1) Partea contractantă furnizoare se va asigura că partea contractantă primitoare va fi informată cu privire la:

a) nivelul de clasificare a informațiilor și toate condițiile de furnizare sau limitare a utilizării acestora, precum și marcarea lor;

b) orice modificare ulterioară a categoriei de clasificare.

(2) Partea contractantă primitoare:

a) potrivit legislației statului său, va acorda informațiilor clasificate primite de la cealaltă parte contractantă aceeași protecție pe care o asigură propriilor informații clasificate de nivel echivalent, în conformitate cu art. 3;

b) se va asigura că informațiile clasificate sunt marcate cu propriile sale niveluri de clasificare, conform art. 3;

c) se va asigura că nu au fost modificate categoriile de clasificare decât dacă acest lucru a fost consimțit în scris de către sau în numele părții contractante furnizoare;

d) se va asigura că informațiile clasificate primite de la partea contractantă furnizoare vor fi returnate după ce nu-i mai sunt necesare.

(3) În vederea obținerii și menținerii unor standarde comparabile de securitate, la cerere, fiecare autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate va pune la dispoziție celelalte date referitoare la propriile norme de securitate, proceduri și practici de protecție a informațiilor clasificate și va facilita, în acest scop, vizite ale reprezentanților autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 7

Accesul la informațiile clasificate

Accesul la informațiile clasificate va fi limitat la acele persoane care au „nevoia de a cunoaște” și care au fost verificate pe linie de securitate de către autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante primitoare, potrivit legislației naționale în materie de protecție a informațiilor, la nivelul corespunzător clasificării informațiilor care vor fi accesate.

ARTICOLUL 8

Transmiterea informațiilor clasificate

(1) Informațiile clasificate vor fi transmise între cele două părți contractante în conformitate cu legislația statului părții contractante furnizoare în materia protecției informațiilor clasificate. Calea obișnuită va fi prin canale oficiale diplomatice, dar se pot stabili și alte căi, dacă acest lucru este acceptat de ambele părți contractante.

(2) Între o companie românească și o companie elvețiană din România, precum și între o companie elvețiană și o companie românească din Confederația Elvețiană se pot transmite informații clasificate, respectându-se prevederile reglementărilor naționale de transmitere a informațiilor, în vigoare în statul în care companiile respective sunt înființate. Transferul de informații se poate realiza numai între companiile care dețin autorizațiile necesare de securitate și în cazul în care s-a aprobat transmiterea de informații celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 9

Vizite

(1) În cazul vizitatorilor, se va impune obținerea aprobării prealabile a autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții contractante gazdă, inclusiv în cazul vizitatorilor detașați în interes de serviciu din celălalt stat, acolo unde este necesar accesul la informații clasificate sau în instituții din domeniul apărării/sedii ale contractanților implicați în activități cu caracter clasificat. Cererile pentru efectuarea acestor vizite vor fi înaintate prin punctele de contact stabilite la art. 4 alin. 2, cu cel puțin 20 de zile lucrătoare înainte de data vizitei planificate.

(2) Cererile pentru efectuarea vizitelor vor conține cel puțin următoarele date:

a) numele vizitatorului propus, data și locul nașterii, naționalitatea și numărul pașaportului/cărții de identitate;

b) statutul oficial al vizitatorului și numele instituției, agenției sau firmei pe care o reprezintă ori de care aparține;

c) certificarea nivelului de acces la informațiile clasificate al vizitatorului;

d) denumirea și adresa instituției, companiei sau agenției care va fi vizitată;

e) numele și funcțiile persoanei/persoanelor care va/vor fi vizitate, dacă se cunosc;

f) scopul vizitei;

g) data vizitei. În cazul unor vizite care se repetă, va trebui declarată durata totală a acestora.

(3) Cererile pentru efectuarea vizitelor vor trebui înaintate la autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante gazdă, în conformitate cu procedurile prevăzute în prezentul acord. Vizitele anunțate în timp scurt pot fi stabilite, în cazuri de urgență, prin proceduri speciale stabilite din timp, de comun acord.

(4) Toți vizitatorii vor respecta legislația națională în materie de protecție a informațiilor clasificate a statului părții contractante gazdă.

(5) În cazul unui anumit proiect sau al unui anumit contract se pot întocmi liste ale vizitatorilor frecvenți, dacă ambele părți contractante vor fi de acord. Aceste liste vor fi valabile pentru o perioadă inițială ce nu va depăși 12 luni, cu posibilitatea de a fi prelungită pentru o altă perioadă (care să nu depășească 12 luni), cu aprobarea prealabilă a autorităților competente de securitate/autorităților desemnate de securitate ale ambelor părți contractante. Acestea vor fi transmise respectându-se procedurile obișnuite ale autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții contractante gazdă. De îndată ce o listă a fost aprobată, detaliile vizitei pot fi stabilite direct între instituțiile sau companiile implicate, cu respectarea participării persoanelor nominalizate în listă.

(6) Orice informație care poate fi furnizată vizitatorilor sau care ar putea ajunge la cunoștința lor va fi tratată de către aceștia ca fiind furnizată în baza prevederilor prezentului acord.

(7) Datele personale cu privire la persoanele care cer acces la informații clasificate în baza prezentului acord vor fi protejate în conformitate cu legislația națională a părții contractante.

ARTICOLUL 10

Contracte clasificate

(1) În cazul în care se propune încheierea unui contract sau autorizarea unui contractant din statul său de a încheia un contract, care implică informații clasificate, cu un contractant din statul celeilalte părți contractante, autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante furnizoare va obține, în prealabil, asigurarea din partea autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a celeilalte părți contractante că respectivul contractant este autorizat pe linie de securitate pentru un nivel adecvat și, de asemenea, că deține mijloace necesare pentru a asigura o protecție adecvată informațiilor clasificate. În asigurarea respectivă se va menționa obligația ca activitatea desfășurată de contractantul autorizat să respecte legislația națională în materie de protecție a informațiilor și să fie monitorizată de propria autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate.

(2) Autoritățile competente de securitate/autoritățile desemnate de securitate ale părților contractante se vor asigura că acei contractanți care obțin contracte în urma acestor investigații precontractuale cunosc următoarele:

a) definiția termenului „informații clasificate” și echivalențele categoriilor de clasificare ale celor două părți contractante, în conformitate cu prevederile prezentului acord;

b) denumirea autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a fiecărei părți contractante împuternicite să autorizeze furnizarea și să coordoneze protecția informațiilor clasificate implicate în contract;

c) canalele ce urmează să fie utilizate pentru transferul informațiilor clasificate între autoritățile competente de securitate/autoritățile desemnate de securitate ale părților contractante și/sau contractanții implicați;

d) procedeele și mecanismele/căile de comunicare a schimbărilor ce pot surveni în privința informațiilor clasificate, fie datorită schimbării categoriei de clasificare, fie pentru că protecția acestora nu mai este necesară;

e) reglementările privind aprobarea vizitelor, a accesului sau inspecției de către personalul unei părți contractante la companiile celeilalte părți contractante care sunt implicate în contracte clasificate;

f) obligația ca un contractant să transmită informațiile clasificate doar persoanelor care au fost autorizate anterior în privința accesului, care au „nevoia de a cunoaște” și care sunt implicate sau angajate în derularea contractului;

g) obligația contractantului de a nu divulga informații clasificate și de a nu permite divulgarea acestora nici unei persoane care nu este autorizată în mod expres de propria autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate pentru a avea acces la aceste informații clasificate;

h) obligația contractantului de a notifica imediat propriei autorități competente de securitate/autorității desemnate de securitate orice pierdere sau presupusă pierdere, scurgere ori compromitere de informații clasificate din contractul respectiv.

(3) Autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante furnizoare va pune la dispoziție autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții contractante primitoare două exemplare ale listei informațiilor clasificate cuprinse în contract, pentru a permite o monitorizare adecvată a măsurilor de securitate.

(4) Fiecare contract clasificat va conține instrucțiuni privind condițiile de securitate și categoriile de clasificare a fiecărui element/aspect al contractului. Atât în România, cât și în Confederația Elvețiană aceste instrucțiuni se vor regăsi în clauze specifice și într-o listă a aspectelor de securitate. Instrucțiunile trebuie să identifice fiecare aspect clasificat al contractului sau orice aspect cu caracter secret care urmează să fie stabilit prin contractul respectiv și să îi acorde o anumită categorie de clasificare. Modificările condițiilor de securitate sau ale elementelor/aspectelor vor fi comunicate ori de câte ori este necesar, iar partea contractantă furnizoare va informa partea contractantă primitoare în momentul în care toate informațiile au fost declassificate.

ARTICOLUL 11

Asigurări de securitate

(1) Fiecare autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate va informa, la cererea autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a celeilalte părți contractante, despre regimul de securitate al obiectivului militar/contractantului din statul său. Fiecare autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate va informa, de asemenea, despre regimul autorizației de acces la informații clasificate a cetățenilor statului

respectiv, dacă acest lucru i se solicită. Aceste notificări se vor intitula „asigurare privind autorizația de securitate a obiectivului” și, respectiv, „asigurare privind autorizația de securitate a personalului”.

(2) La cerere, autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate va stabili regimul autorizației de securitate a obiectivului militar/contractantului/persoanei supuse investigației și va înainta o asigurare privind autorizația de securitate a obiectivului/personalului dacă obiectivul militar/contractantul/persoana este deja autorizat/autorizată. Dacă obiectivul militar/contractantul/persoana nu deține autorizație de securitate a obiectivului/personalului sau dacă autorizația vizează o categorie inferioară de clasificare celei solicitate, se va notifica faptul că nu se poate emite imediat o asigurare privind autorizația de securitate a obiectivului/personalului, dar că se vor lua măsuri urgente pentru a răspunde solicitării. În urma unor investigații cu rezultat favorabil, se va înainta o asigurare privind autorizația de securitate a obiectivului/personalului, ceea ce va permite apoi emiterea unei autorizații de securitate reciproce.

(3) Un obiectiv militar/contractant care este suspectat de către autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate în statul căreia este înregistrat că se află în proprietatea, sub controlul sau sub influența unui terț ale cărui scopuri nu sunt compatibile cu cele ale statului părții contractante gazdă nu poate obține o autorizație de securitate a obiectivului, fiind informată și autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate solicitantă.

(4) Dacă una dintre autoritățile competente de securitate/autoritățile desemnate de securitate deține informații nefavorabile despre o persoană pentru care s-a emis o asigurare privind autorizația de securitate a personalului, aceasta va informa cealaltă autoritate competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate despre natura informațiilor respective și despre măsurile pe care le-a luat sau intenționează să le ia. Fiecare autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate poate solicita o revizuire a oricărei asigurări privind autorizația de securitate a personalului care a fost anterior emisă de cealaltă autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate, cu condiția ca solicitarea să fie însoțită de o justificare. Autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate care face solicitarea va fi informată în legătură cu rezultatele revizuirii și cu măsurile ce vor fi luate ulterior.

(5) Dacă există informații care generează suspiciuni privind dreptul unui contractant/obiectiv militar autorizat de a continua să aibă acces la informații clasificate pe teritoriul altui stat, atunci detaliile cu privire la acestea vor fi aduse cu promptitudine la cunoștință autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate, pentru a permite efectuarea unei investigații.

(6) Dacă una dintre autoritățile competente de securitate/autoritățile desemnate de securitate suspendă sau ia măsuri privind anularea unei autorizații de securitate a personalului, suspendă sau ia măsuri de interdicție a accesului acordat cetățenilor statului celeilalte părți contractante pe baza unei autorizații de securitate, autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a celeilalte părți contractante va fi informată și i se vor oferi justificări pentru o asemenea hotărâre.

(7) Fiecare autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate poate solicita celeilalte autorități competente de securitate/autorități de securitate desemnate revizuirea oricărei asigurări privind autorizația de securitate

a unui obiectiv militar/contractant, cu condiția ca solicitarea să fie însoțită de motivele pentru care se solicită revizuirea. În urma revizuirii, autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate, care a solicitat aceasta, va fi informată asupra rezultatelor și i se vor pune la dispoziție dovezi/fapte care să vină în sprijinul hotărârilor luate.

(8) La solicitarea unei autorități competente de securitate/autorități desemnate de securitate, cealaltă autoritate competentă de securitate/autoritate desemnată de securitate va colabora la derularea revizuirilor și investigațiilor privind autorizațiile de securitate ale personalului/obiectivului.

ARTICOLUL 12

Pierdere sau compromitere

(1) În cazul unor încălcări ale prevederilor de securitate, care implică pierderea informațiilor clasificate sau suspiciunea că au fost divulgate informații clasificate unor părți neautorizate, autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante primitoare va informa imediat autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante furnizoare.

(2) Autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante primitoare va iniția imediat o investigație, cu asistență din partea autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții contractante furnizoare, dacă se solicită, în conformitate cu legislația statului respectiv cu privire la protecția informațiilor clasificate. Autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante primitoare va informa autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate a părții contractante furnizoare asupra circumstanțelor pierderii sau compromiterii informațiilor clasificate, rezultatului investigațiilor și măsurilor luate, în cel mai scurt timp.

ARTICOLUL 13

Cheltuieli

Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile proprii rezultate din aplicarea prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Divergențe

Orice divergență privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord va fi rezolvată prin consultări între părțile contractante și nu va fi înaintată nici unui tribunal național sau internațional ori unui terț spre soluționare.

ARTICOLUL 15

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante își comunică în scris, prin canale diplomatice, că au fost îndeplinite procedurile legale interne pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

(2) Prezentul acord este încheiat pentru o perioadă de 5 ani și se va prelungi automat pe noi perioade de 5 ani.

(3) Prezentul acord poate înceta prin acordul scris al părților contractante.

(4) De asemenea, poate fi denunțat de oricare parte contractantă, după 6 luni de la data primirii de către cealaltă parte contractantă a unei notificări scrise exprimând intenția sa de a-l denunța.

(5) Amendamentele la prezentul acord se vor face prin acordul comun al părților contractante și vor intra în vigoare conform prevederilor alin. 1.

(6) În cazul denunțării prezentului acord, toate informațiile clasificate, transmise potrivit acestuia, vor fi în continuare protejate conform legislației specifice a statelor părților contractante și prevederilor prezentului acord.

(7) Alte aspecte tehnice ale cooperării pot fi stabilite prin consimțământul autorităților competente de

securitate/autorităților desemnate de securitate ale părților contractante.

Prezentul acord a fost semnat la Berna la 26 noiembrie 2003, în două exemplare originale, fiecare în limbile române, germană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Ministerul Apărării Naționale
din România,
General locotenent
Gheorghe Rotaru,
Directorul general al Direcției generale
de informații a apărării

Pentru Departamentul Federal al Apărării,
Protecției Civile și Sporturilor
din Confederația Elvețiană,
Urs Freiburghaus,
Șeful Direcției securitatea informațiilor
și protecția obiectivelor

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „CONAR“ — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13, art. 21 alin. (1) și al art. 60 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă licența de concesiune a activității miniere de exploatare pentru nisipuri și pietrișuri, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „CONAR“ — S.A., cu sediul în municipiul Arad, str. Bucegi nr. 5, județul Arad, în calitate de concesionar, în perimetrul Cicir III, situat în localitatea Cicir, județul Arad, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Stabilirea și plata taxei anuale de exploatare se fac în condițiile prevăzute la art. X din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 3. — Stabilirea și plata redevenței se fac în condițiile prevăzute la art. XI din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Quantumul majorărilor de întârziere, prevăzut la art. X pct. 10.1.3 și la art. XI pct. 11.2.4 din anexa la prezenta hotărâre, se stabilește la nivelul dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Art. 5. — Licența de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 20 februarie 2004.
Nr. 201.

*) Anexa se comunică Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare,
încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială
„Cercon Arieșul“ — S.A.**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13, art. 21 alin. (1) și al art. 60 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă licența de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Cercon Arieșul“ — S.A., cu sediul în municipiul Câmpia Turzii, Str. Ialomiței nr. 1, județul Cluj, în calitate de concesionar, în perimetrul Câmpia Turzii din municipiul Câmpia Turzii, județul Cluj, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Stabilirea și plata taxei anuale de exploatare se fac în condițiile prevăzute la art. X din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 3. — Stabilirea și plata redevenței se fac în condițiile prevăzute la art. XI din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Cuantumul majorărilor de întârziere, prevăzut la art. X pct. 10.1.3 și la art. XI pct. 11.2.4 din anexa la prezenta hotărâre, se stabilește la nivelul dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Art. 5. — Licența de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul economiei și comerțului,

Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Maria Iuliana Stratulat

București, 20 februarie 2004.
Nr. 202.

*) Anexa se comunică Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru aprobarea Normelor privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată
pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) și j)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

În temeiul art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, în baza prevederilor art. 143 alin. (1) lit. i) și j) și alin. (2) și ale art. 149 alin. (9) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143

alin. (1) lit. i) și j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Certificatele de scutire de taxa pe valoarea adăugată emise în baza prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 816/2002 și Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.395/2003 își mențin valabilitatea până la expirarea termenului prevăzut în acestea.

Art. 3. — Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 17 februarie 2004.
Nr. 303.

ANEXĂ

N O R M E

privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) și j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Art. 1. — (1) Potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată livrările de bunuri și prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, a personalului acestora, precum și a oricărui cetățeni străini având statut diplomatic sau consular în România, în condiții de reciprocitate. Limita plafonului pentru care se aplică această scutire se stabilește de Ministerul Afacerilor Externe, pe bază de reciprocitate acordată misiunilor diplomatice române și personalului acestora.

(2) În conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată livrările de bunuri și prestările de servicii în favoarea reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și a cetățenilor străini angajați ai acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile precizate în convențiile de înființare a acestor organizații.

(3) Răspunderea pentru verificarea respectării condițiilor de reciprocitate și, respectiv, a condițiilor precizate în convențiile de înființare a organizațiilor menționate la alin. (2) revine Direcției generale protocol național din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

(4) Sunt asimilate taxei pe valoarea adăugată, în ceea ce privește aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată, impozitele pe consum generale aplicate misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, personalului acestora și oricărui alți cetățeni străini având statut diplomatic sau consular în România.

(5) Cetățenii străini din România având statut diplomatic sau consular, menționați la alin. (1), trebuie să fie agreeți și înregistrați la Ministerul Afacerilor Externe pentru a beneficia de scutirea de taxa pe valoarea adăugată.

Art. 2. — Pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii în favoarea persoanelor menționate la art. 1, furnizorii și/sau prestatorii au obligația să emită facturi fiscale sau alte documente specifice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, care să cuprindă, în mod obligatoriu, denumirea misiunii diplomatice, a oficiului consular sau a reprezentanței organismului internațional ori interguvernamental acreditate în România,

respectiv numele persoanei, cu excepția livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii prevăzute la art. 5 alin. (2), precum și a carburanților auto.

Art. 3. — (1) Scutirea de taxa pe valoarea adăugată se realizează prin următoarele modalități:

a) prin facturare fără taxa pe valoarea adăugată de către furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii, în favoarea persoanelor menționate la art. 1 alin. (1) și (2), pe baza certificatului de scutire de taxa pe valoarea adăugată eliberat de Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București sau, după caz, de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene în raza cărora își au sediul persoanele respective, conform modelului prezentat în anexa nr. 1, și a legitimației speciale eliberate în acest scop de Ministerul Afacerilor Externe, în cazul în care încasarea contravalorii bunurilor livrate și a serviciilor prestate nu se efectuează în numerar sau cu instrumente de plată nenominale;

b) prin facturarea chiriei fără taxa pe valoarea adăugată de către persoanele impozabile care închiriază spații cu destinația de:

1. sediu al misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, locuințe/reședințe pentru personalul/șefii acestora și pentru orice cetățeni străini având statut diplomatic sau consular în România, inclusiv locurile de parcare și/sau garajele aferente;

2. sediu al reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, reședințe ale șefilor acestor reprezentanțe, precum și locuințe pentru cetățenii străini angajați ai acestora, inclusiv locurile de parcare și/sau garajele aferente;

c) prin restituirea taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor cumpărate, efectuată de Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București sau, după caz, de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene în raza cărora își au sediul persoanele menționate la art. 1 alin. (1) și (2). Misiunile diplomatice, oficiile consulare, reprezentanțele organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România solicită restituirea taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și/sau serviciile achiziționate de acestea, precum și pentru cele achiziționate de personalul lor și de cetățenii străini având statut diplomatic sau consular în România, conform procedurii prevăzute la art. 5.

(2) Facturarea chiriei fără taxa pe valoarea adăugată conform alin. (1) lit. b) se face pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea condițiilor de reciprocitate sau a condițiilor precizate în convențiile de înființare

a reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale, după caz. Dacă nu sunt respectate condițiile de reciprocitate, respectiv condițiile precizate în convențiile de înființare a reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, Ministerul Afacerilor Externe își va retrage avizul acordat și nu se mai aplică scutirea de taxa pe valoarea adăugată.

Art. 4. — (1) Certificatul de scutire de taxa pe valoarea adăugată prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a) se eliberează, la cererea furnizorului/prestatorului (model prezentat în anexa nr. 2), pe baza următoarelor documente:

- a) copie de pe actul constitutiv;
- b) copie de pe documentul care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată;
- c) dovada dotării cu aparatura necesară pentru utilizarea cărților de credit;
- d) declarația pe propria răspundere, din care să rezulte că nu se va încasa contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate în numerar ori cu instrumente nenominale.

(2) Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București sau, după caz, direcția generală a finanțelor publice județeană va comunica Ministerului Afacerilor Externe lista cuprinzând furnizorii/prestatorii cărora li s-au eliberat certificate de scutire de taxa pe valoarea adăugată.

(3) Cererile de eliberare a certificatelor de scutire de taxa pe valoarea adăugată se soluționează în termen de 15 zile de la data depunerii cererii și documentelor prevăzute la alin. (1).

(4) Pentru operațiunile prevăzute la art. 1 alin. (1), Ministerul Afacerilor Externe eliberează legitimații speciale numai în cazurile de reciprocitate efectivă deplină, fără existența unor restricții sortimentale și plafonări valorice sau cantitative, acordate de statul partener misiunilor diplomatice române și personalului acestora. Pentru operațiunile prevăzute la art. 1 alin. (2), legitimațiile speciale se eliberează numai în situațiile în care prin convențiile de înființare se prevede scutirea de taxa pe valoarea adăugată, fără existența unor restricții sortimentale și plafonări valorice sau cantitative.

Art. 5. — (1) Pentru restituirea taxei pe valoarea adăugată prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. c), solicitanții trebuie să completeze o cerere de restituire și un borderou conform modelului prezentat în anexa nr. 3, întocmit în două exemplare, care trebuie să cuprindă:

a) documentele în care sunt consemnate bunurile și serviciile achiziționate în cursul trimestrului pentru care se solicită restituirea, cu excepția cazurilor în care condițiile de reciprocitate prevăd termene mai mari de 3 luni; pentru carburanții auto se admit bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului;

b) documentele care atestă achitarea contravalorii bunurilor și serviciilor până la data depunerii cererilor, după caz.

(2) Pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate în mod global pentru nevoile unui imobil cu mai multe apartamente, în care persoanele menționate la art. 1 alin. (1) și (2) ocupă o parte, cu titlu de proprietar sau de chirias, documentele pe baza cărora se face restituirea sunt următoarele:

a) decontul cuprinzând cheltuielile comune și taxa pe valoarea adăugată, întocmit de administratorul imobilului, cu indicarea cotei-părți pe care colocatarul este obligat să o plătească, potrivit normelor legale privind repartizarea cheltuielilor comune pe locatari;

b) chitanța emisă de administrația imobilului, prin care se certifică plata cheltuielilor comune și a taxei pe valoarea adăugată, rezultată din decont.

(3) Documentele justificative pe baza cărora se solicită restituirea taxei pe valoarea adăugată, prevăzute de prezentul articol, se depun în copie pentru bunurile și serviciile destinate uzului oficial al misiunilor diplomatice, al oficiilor consulare și al reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România și în original pentru bunurile și serviciile destinate uzului personalului acestora sau al altor cetățeni străini având statut diplomatic sau consular în România. Pot fi prezentate în copie documentele pentru bunurile de folosință îndelungată, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 394/1995 privind obligațiile ce revin agenților economici — persoane fizice sau juridice — în comercializarea produselor de folosință îndelungată, destinate consumatorilor, republicată, cu modificările ulterioare.

(4) Cererile de restituire a taxei pe valoarea adăugată, prevăzute în anexele nr. 4 și 5, împreună cu borderourile și documentele justificative, se transmit trimestrial de către solicitanții prevăzuți la art. 3 alin. (1) lit. c) la Ministerul Afacerilor Externe, cel mai târziu până la finele lunii următoare încheierii trimestrului pentru care se solicită restituirea, cu excepția cazurilor în care condițiile de reciprocitate prevăd termene mai mari de 3 luni.

(5) Prin derogare de la termenele de depunere a cererilor de restituire a taxei pe valoarea adăugată prevăzute la alin. (4), misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor în care exercițiul bugetar se încheie la data de 30 septembrie pot solicita restituirea taxei pe valoarea adăugată pentru trimestrul III în două tranșe, prin depunerea cererii de restituire și a documentelor justificative separat pentru lunile iulie și august până la finele lunii septembrie și separat pentru luna septembrie până cel târziu la finele lunii octombrie.

(6) Nedepunerea în termenul prevăzut la alin. (4) a cererilor de restituire și/sau a documentației aferente atrage pierderea dreptului de restituire a taxei pe valoarea adăugată. Cererile de restituire și documentele justificative nedepuse în termen vor fi returnate de Ministerul Afacerilor Externe celor care le-au transmis.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (6), în cazuri temeinic justificate, la solicitarea persoanelor menționate la art. 1 alin. (1) și (2), ministrul finanțelor publice poate aproba efectuarea restituirii taxei pe valoarea adăugată, în situația în care cererea de restituire și/sau documentația aferentă nu au fost depuse în termenul prevăzut la alin. (4).

Art. 6. — (1) Direcția generală protocol național din cadrul Ministerului Afacerilor Externe are obligația să confrunte sumele evidențiate în borderouri cu documentele justificative prezentate. În urma verificării, pe borderou se va face mențiunea, sub semnătură: „Confruntat cu documentele justificative.”

(2) Documentația, avizată favorabil de Ministerul Afacerilor Externe, va fi transmisă solicitanților prevăzuți la art. 3 alin. (1) lit. c), care o vor depune la Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București sau, după caz, la direcția generală a finanțelor publice județeană.

(3) Ministerul Afacerilor Externe va comunica Direcției generale a finanțelor publice a municipiului București sau, după caz, direcției generale a finanțelor publice județene, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentelor norme, lista cuprinzând statele pentru care condițiile de reciprocitate prevăd termene de restituire mai mari de 3 luni. Informațiile respective vor fi actualizate ori de câte ori intervin modificări în relațiile reciproce dintre state.

(4) Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București sau, după caz, direcția generală a finanțelor publice județeană analizează cererile de restituire a taxei pe valoarea adăugată și documentele însoțitoare. Verificarea și analiza efectuate urmăresc următoarele:

a) documentele ce atestă achiziționarea de bunuri și de servicii să corespundă formularelor tipizate comune și specifice privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzute de reglementările în vigoare, și să se refere la trimestrul pentru care se solicită restituirea, cu excepția cazurilor în care condițiile de reciprocitate prevăd termene mai mari de 3 luni;

b) existența avizului favorabil al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 7. — Intră sub incidența prezentelor norme numai bunurile și serviciile a căror contravaloare a fost achitată în lei pe teritoriul României.

Art. 8. — Restituirea taxei pe valoarea adăugată se aprobă de către conducătorul unității fiscale și se efectuează către titularul cererii, pe baza documentației avizate favorabil de către Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 9. — Cererile de restituire a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii efectuate în trimestrul IV al anului 2003 se soluționează potrivit prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.395/2003.

Art. 10. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele norme.

ANEXA Nr. 1

la norme

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE

A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI/A JUDEȚULUI

CERTIFICAT

de scutire de taxa pe valoarea adăugată

Nr. din

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Normele privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) și j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 303/2004, a fost eliberat prezentul certificat care atestă dreptul furnizorului de bunuri/prestatorului de servicii, cu sediul în, str. nr., județul/sectorul, codul poștal, codul fiscal, înmatriculat la registrul comerțului la nr. din, să efectueze livrări de bunuri/prestări de servicii în favoarea ambasadelor, oficiilor consulare, reprezentanțelor organismelor internaționale interguvernamentale acreditate în România, precum și a personalului acestora sau a altor cetățeni străini având statut diplomatic ori consular în România, în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată, cu drept de deducere, pe baza legitimației speciale eliberate de Ministerul Afacerilor Externe.

Prezentul certificat este valabil 12 luni de la data de

Director executiv,

.....

ANEXA Nr. 2

la norme

CERERE

Denumirea solicitantului

Codul fiscal

Sediul

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Normele privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) și j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 303/2004, prin prezenta cerere solicităm eliberarea unui certificat de scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru livrarea de bunuri și prestarea de servicii în favoarea misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și a personalului acestora sau a altor cetățeni străini având statut diplomatic ori consular în România.

Anexăm următoarele documente:

— copie de pe actul constitutiv;

— copie de pe documentele care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

— dovada dotării cu aparatura necesară pentru utilizarea cărților de credit;

— declarația pe propria răspundere, din care rezultă că nu se va încasa în numerar sau cu instrumente nenominale contravaloarea bunurilor livrate ori a serviciilor prestate.

Semnătura și ștampila

.....

Data

.....

*ANEXA Nr. 3
la norme*

BORDEROU
cuprinzând documentele justificative prevăzute la art. 5 alin. (1) din norme

— lei —

Nr. crt.	Documentul			Valoarea fără T.V.A.	Valoarea T.V.A.	Total	Documentul de plată corespunzător			Suma achitată
	Denumirea	Nr.	Data				Denumirea	Nr.	Data	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Solicitant,

.....

Semnătura

Ștampila

Data

.....

.....

.....

NOTĂ:

În cazul bonurilor fiscale, documentul înscris în borderou în col. 1—3 se va înscrie și în col. 7—9, iar totalul de la col. 6 se va înscrie și în col. 10.

*ANEXA Nr. 4
la norme*

Nr. de înreg. Din data de (loc rezervat pentru Ministerul Finanțelor Publice)	CERERE de restituire a taxei pe valoarea adăugată	Nr. de înreg. Din data de (loc rezervat pentru Ministerul Afacerilor Externe)
---	--	---

1.	Denumirea instituției: a) Misiunea diplomatică b) Oficiul consular c) Reprezentanța organismului internațional sau interguvernamental
2.	Adresa: Localitatea, str. nr., sectorul, codul poștal.....

Prin prezenta cerere solicităm restituirea taxei pe valoarea adăugată plătite pentru cumpărări de bunuri/prestări de servicii, în conformitate cu procedura prevăzută, în sumă de lei.

Restituirea este aferentă trimestrului

Solicităm restituirea în contul nr., deschis la, Sucursala

Conducătorul instituției,

.....

(semnătura și ștampila)

(verso)

CADRU REZERVAT MINISTERULUI AFACERILOR EXTERNE

Avizăm favorabil restituirea taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei, fiind îndeplinite condițiile de reciprocitate/condițiile precizate în convențiile de înființare.

*Directorul general al
Direcției generale protocol național,*
Semnătura
Ștampila

Data

CADRU REZERVAT MINISTERULUI FINANTELOR PUBLICE

Aprobăm restituirea taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei.

*Directorul executiv al Direcției generale
a finanțelor publice a municipiului București/a județului*

Semnătura
Ștampila

Data

ANEXA Nr. 5

la norme

Nr. de înreg. Din data de (loc rezervat pentru Ministerul Finanțelor Publice)	CERERE de restituire a taxei pe valoarea adăugată	Nr. de înreg. Din data de (loc rezervat pentru Ministerul Afacerilor Externe)
---	--	---

Numele și prenumele solicitantului

Instituția

Funcția solicitantului

Numărul carnetului eliberat de Ministerul Afacerilor Externe

Adresa instituției:

Localitatea, str. nr.,

sectorul, codul poștal

Prin prezenta cerere solicităm restituirea taxei pe valoarea adăugată plătite pentru cumpărări de bunuri/prestări de servicii, în conformitate cu procedura prevăzută, în sumă de lei.

Restituirea este aferentă trimestrului

Solicităm restituirea în contul nr., deschis la, Sucursala

Conducătorul instituției,
.....
(semnătura și ștampila)

(verso)

CADRU REZERVAT MINISTERULUI AFACERILOR EXTERNE

Avizăm favorabil restituirea taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei, fiind îndeplinite condițiile de reciprocitate/condițiile precizate în convențiile de înființare.

*Directorul general al
Direcției generale protocol național,*

Semnătura
Ștampila

Data

CADRU REZERVAT MINISTERULUI FINANTELOR PUBLICE

Aprobăm restituirea taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei.

*Directorul executiv al Direcției generale
a finanțelor publice a municipiului București/a județului*

Semnătura
Ștampila

Data

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro